

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Шосткинський інститут Сумського державного університету
Управління освіти Шосткинської міської ради
Виконавчий комітет Шосткинської міської ради

ОСВІТА, НАУКА ТА ВИРОБНИЦТВО: РОЗВИТОК І ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ

І Всеукраїнської науково-методичної конференції,

присвяченої

*15-й річниці заснування Шосткинського інституту
Сумського державного університету*

(Шостка, 21 квітня 2016 року)

**Суми
Сумський державний університет**

УДК 332.146.2

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЧЕРЕЗ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОПАРКІВ

Д.В. Тельман, І.В. Прожога

Шосткинський інститут Сумського державного університету

Вул. Гагаріна, 1, м. Шостка, 41100

shi_nir@sm.ukrtel.net

Досвід усього світу показує, що економічне зростання країн вже давно базується на використанні сфери знань і високих технологій, а їх ефективне поєднання гарантує прогресивний розвиток нації та людства. Однією з найбільш вдалих форм такої інтеграції є технопарки.

Саме тому розвитку технопарків на сьогоднішній день приділяють увагу вчені та економісти.

Основною метою статті є інноваційна діяльність через впровадження технологічних парків, їх призначення та вплив на розвиток країни.

Технологічний парк – це науково-виробничий територіальний комплекс, головне завдання якого складається у формуванні максимально сприятливого середовища для розвитку малих і середніх наукомістких інноваційних фірм.

У даний час на території України налічується близько 65 науково-дослідних та 35 проектних інститутів, 75 конструкторських та 240 спеціалізованих організацій. У цілій низці академій та 22 вищих навчальних закладів зайнято понад 52 тис. наукових і науково-педагогічних працівників, у тому числі майже 900 докторів і 10 тис. кандидатів наук.

Технопарки функціонують у межах, так званих зонтичних структур. Ці структури, до яких, за деякими даними [1, 3], відносяться також бізнес-інкубатори, інноваційні центри, покликані обслуговувати підприємців-початківців, учених, розроблювачів, інженерів з метою забезпечення швидкого і прямого впровадження розробок і бізнес-планів. Специфіка технопарку - наукові, конструкторські і технологічні розробки, пов'язані з високими технологіями.

По-перше, технопарк можна розглядати як особливий вид вільної економічної зони, на території якої посилено розвивається розробка наукоємної продукції.

По-друге, наука дає стимул розвитку бізнесу, головним чином - малого, що дозволяє говорити про технопарки.

По-третє, саме в технопарках наука отримує фінансові та інші додаткові можливості для ведення фундаментальних і прикладних досліджень. А це означає, що наука стає більш незалежною від державного впливу.

Взагалі, технопарки України умовно можна розділити на три категорії:

1. Технопарки, що створені при вищих навчальних закладах, які не мають жодних пільг і будь-якої іншої підтримки з боку держави;

2. Технопарки, які функціонують всередині спеціальних (вільних) економічних зон і відповідають вимогам законодавства про СЕЗ;

3. Технопарки, створені на базі великих наукових центрів чи при вищих навчальних закладах, які мають потужні наукові підрозділи та відповідають вимогам Закону України „Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків”, користуються спеціальними пільгами та державною підтримкою, що обумовлені в цьому законі.

Задачі та цілі, які поставлені перед технопарками мають різноманітний характер, наприклад:

- створення сприятливих умов щодо залучення внутрішніх і зовнішніх інвесторів для фінансування проектів технопарків;

- організацію промислового випуску високотехнологічної конкурентноздатної на світовому ринку продукції;
- створення високоефективних методів аналізу й охорони навколишнього середовища;
- розвиток матеріально-технічної бази наукових досліджень;
- підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації вчених і фахівців для роботи в умовах ринку.

Технологічні парки відіграють немалу роль у залученні інвестицій в країну, величезна купа інвесторів по всьому світу шукає щось нове та цікаве, куди можна вкласти свої гроші. Саме у технопарках зароджуються геніальні ідеї та стартапи. У свою чергу, стартапи – це можливість непогано заробити, якщо взяти до уваги ризики та можливості.

Згідно з діючим законодавством, у технопарках запроваджується спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності строком на 5 років. Спеціальний режим ґрунтується на державній підтримці технопарків, яка здійснюється насамперед у формі пільгового оподаткування. Технопарки, їх учасники, дочірні та спільні підприємства не перераховують до бюджету суми податку на додану вартість та податку з прибутку, а зараховують їх на спеціальні рахунки. Ці кошти використовуються виключно на наукову та науково-технічну діяльність, розвиток власних науково-технологічних і дослідно-експериментальних баз.

На нашу думку, Україна може бути спеціалізована на експортному виробництві атомних турбін, сучасних супер-авіалайнерів, автобусів міжнародного класу, автомобільних і тракторних двигунів, електронній промисловості. Для функціонування саме такого типу Вільної Економічної Зони Україні необхідні деякі об'єкти виробничої та соціальної інфраструктури, наприклад, аеропорти міжнародного класу, комфортабельні готелі. Крім цього, як свідчить міжнародний досвід створення науково-технічних зон, такий тип ВЕЗ широко розповсюджений саме в промислово розвинутих країнах. Такі держави мають добре налагоджений механізм фінансування технопарків і технополісів, існує співробітництво та взаємовигідний зв'язок зон з приватним бізнесом.

Таким чином, не існує ніяких перепон для переймання передового досвіду розробки технопарків, який вже є в багатьох регіонах України. Технопарки – це дуже перспективна можливість всебічного розвитку країни і покращення економічної ситуації в нашій державі.

Список використаних джерел:

1. Антипов І. В. Інноваційний розвиток національної економіки в контексті створення інноваційних інфраструктур в освітній галузі // Збірник наукових праць Донецького державного університету управління. – 2010. – Випуск 148. – С. 1-8.
2. Инновационный процесс в странах развитого капитализма: методы, формы, механизмы / Под ред. Рудаковой И.Е. - М.: Изд-во МГУ, 1991. – 143с.
3. Продіус О. І. Інноваційний розвиток промисловості: реалії та перспективи // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. - №1, Т. 1. – С. 106-109.
4. Чухрай Н. І. Інноваційний розвиток України: основні бар'єри та напрями їх подолання // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". - 2008. - №633. - С. 761-766.
5. Экономика труда: Учебник / В.В. Адамчук, Ю.П.Кокин, Р.Я.Яковлев; Под ред. В.В.Адамчука. – М.: ЗАО „Финстатинформ”, 1999. – 431 с.